

***Agrilus auroguttatus* (Waterhouse)**

Opis agrofaga i zasięg występowania

Agrilus auroguttatus jest chrząszczem z rodziny bogatkowatych występującym w Ameryce Płn. (Stany Zjednoczone, Meksyk). Jest poważnym szkodnikiem dębów w Kalifornii.

Rośliny żywicielskie

Szkodnik rozwija się na różnych gatunkach dębów (*Quercus* sp.): *Q. agrifolia*, *Q. kelloggii*, *Q. chrysolepis*, *Q. emoryi*, *Q. hypoleucoides*.

Objawy występowania i szkodliwość

Samice składają jaja w zagłębieniach kory. Po wykluciu się larwy przechodzą do warstw podkorowych drzewa. W trakcie swojego rozwoju drążą długie serpentynowate korytarze w kambium i bielu, wypełnione trocinkami i odchodami. Korytarze stają się coraz dłuższe i szersze w trakcie wzrostu larw, a zawarta w nich materia ciemnieje. Larwy mają budowę typową dla chrząszczy z rodziny bogatkowatych. Są wydłużone, z rozszerzoną częścią tułowiową, w którą wciśnięta jest mała głowa. Nie mają odnóży. Na końcu ciała znajdują się dwa niewielkie kolce. W pełni wyrosnięte larwy osiągają ok. 18 mm długości i ok. 3 mm szerokości. Ciało barwy białawej, głowa ciemna. Dojrzała larwa, na końcu korytarza zakłada komorę poczwarkową, w której następuje przepoczwarczenie. Poczwarka swoją budową przypomina postać dorosłą, jest barwy białawej. Dorosłe chrząszcze mają ok. 10 mm długości i ok. 2 mm szerokości. Mają ciało wąskie, wydłużone, barwy ciemnozielonej z metalicznym połyskiem. Na pokrywach znajduje się sześć żółtych plamek, a na krawędziach przedplecza obecne są dwie takie plamki. Na odwłoku i tułowiu znajdują się żółto zabarwione obszary. Postaci dorosłe opuszczają roślinę poprzez charakterystyczne otwory wylotowe w zarysie przypominające literę D, szerokości ok. 3 mm.

Zaatakowane przez owada drzewa obumierają, ich liście żółkną i opadają, a gałęzie usychają. Na powierzchni kory zauważalne są ciemne, mokre plamy. Po kilkunastu latach od zasiedlenia, opanowane przez szkodnika drzewa mogą całkowicie zamierać.

W trakcie prowadzenia lustracji roślin żywicielskich szkodnika, należy pamiętać, że na dębach w Polsce występuje kilka innych gatunków z rodzaju *Agrilus*, które powodują podobne uszkodzenia roślin, a ich stadia przedimaginalne są nieodróżnialne od siebie.

Sposoby rozprzestrzeniania i przenikania

Na obszarach, na których licznie rosną dęby, szkodniki rozprzestrzeniają się naturalnie poprzez przeloty dorosłych chrząszczy. Owady nie są jednak w stanie przemieszczać się na duże odległości w środowisku, w którym zagęszczenie roślin żywicielskich jest niewielkie. Gatunek jest rozwlekany z przesyłkami zasiedlonego materiału, w tym sadzonkami drzew i surowcem drzewnym.

Zwalczanie

Jedynym efektywnym sposobem zwalczania jest wycinka i zniszczenie drzew zasiedlonych przez szkodnika. Stosuje się również zabiegi chemiczne, które są jednak mało skuteczne.

Wymagania fitosanitarne

W Polsce szkodnik nie podlega obowiązkowi zwalczania.

Agrilus auroguttatus (Waterhouse)

Larwa *Agrilus auroguttatus* we fragmencie żerowiska (fot. UGA 5432272, Mark S. Hoddle, University of California – Riverside, Bugwood.org).

Dorosły chrząszcz *Agrilus auroguttatus* (fot. UGA5432189, Mike Lewis, Center for Invasive Species Research, Bugwood.org.).